

בש"פ 2991/19 - ג'ייסון טל אסוס, ליאור בפרי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2991/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשים: 1. ג'ייסון טל אסוס
2. ליאור בפרי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
(כב' השופט א' הימן) במ"ת 38268-03-19 מיום
29.4.2019

תאריך הישיבה: א' באייר התשע"ט (6.5.2019)

בשם המבקשים: עו"ד אורית חיון

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

1. ביום 17.3.2019 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו כתב אישום נגד המבקשים שבמרכזו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיפים 329(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בצירוף סעיף 29(א) לחוק זה. בצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המבקשים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בהחלטה מאותו היום נקבע דיון לפני שופט תורן ליום 20.3.2019, תוך שצוין בהחלטה כי "למען הסר ספק, באותו מועד לא יישמעו טיעונים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה". בדיון ביום 20.3.2019, הציעה באת כוח המבקשים כי במטרה לקדם את ההליך, בשים לב לחג הפסח המתקרב ולמצבו הרפואי של המשיב 2, יורה בית המשפט על קבלת תסקירי מבחן לגבי המבקשים, עוד בטרם ניתנה החלטה לעניין קיומן של ראיות לכאורה. לשם כך הצהירה באת כוח המבקשים כי היא מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה, אך שומרת את הזכות לטעון בעניין זה לאחר שחומר החקירה יצולם ויועבר לעיון ההגנה. ההצעה התקבלה. בית המשפט (כב' השופט א' הימן) ציין כי קבלת תסקיר שירות מבחן לפני קבלת החלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה

היא אמנם סטייה מ"דרך המלך", אך ראה להיעתר לבקשה בנסיבות העניין. בהחלטה נקבע גם כי הדיון הבא בעניינם של המבקשים יתקיים ביום 16.4.2019, וצוין כי אם המבקשים יבקשו לטעון בו לעניין קיומן של ראיות לכאורה, יודיעו על כך שבוע מראש, הן למשיבה, הן לבית המשפט. אם לא כן, יעסוק הדיון בשאלת חלופת המעצר.

2. בדיון הבא, שהתקיים כמתוכנן ביום 16.4.2019, הודיעה באת כוח המבקשים כי היא מבקשת לטעון לעניין התשתית הראייתית הלכאורית, כשבמוקד טענותיה טענה בדבר אי חוקיות החיפוש שבוצע בטלפון סלולרי שנמצא ברכב שהיה מעורב בביצוע העבירה. לדידה, הפגם בחיפוש "יורד לשורשו של עניין [...] עד כדי קביעה שקיימת חולשה בראיות שיש בה להשליך על החלטת השחרור בתיק". עם זאת, צוין כי מלוא חומר החקירה הרלוונטי לסוגיית החיפוש לא הועבר לידי ההגנה נוכח כוונת המשיבה להוציא תעודת חיסיון לגביו. בצד דברים אלה, הדגישה באת כוח המבקשים כי ההסכמה לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לשאר התשתית הראייתית הלכאורית עומדת בעינה. בתום אותו דיון ניתנה למשיבה אורכה להגשת תעודת החיסיון והדיון הבא נקבע ליום 3.6.2019. במקביל נשלחו המבקשים לתסקירים משלימים לבחינת היתכנותו של איזוק אלקטרוני.

3. ביום 29.4.2019, נוכח הצהרת המשיבה כי כל חומר החקירה הנוגע לחיפוש הועבר לידי המבקשים, ובשים לב להתארכות מעצרם, הוגשה בקשה מטעמם לקבוע דיון לפני שופט תורן בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, במועד מוקדם מיום 3.6.2019. המשיבה התנגדה לבקשה בין היתר משום שהיה בכוונתה לערוך השלמות חקירה, והיא סברה שעדיף לקיים את הדיון לאחר השלמת החקירה, כך שלפני בית המשפט תיפרש מלוא התשתית הראייתית. בית המשפט דחה את הבקשה באותו היום. נאמר כי הגם שלכתחילה לא היה נכון לסטות מ"דרך המלך" ולדון בשאלת חלופת המעצר קודם להחלטה בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה, הרי שמועד הדיון האמור נקבע בשים לב למכלול השיקולים הצריכים לעניין.

4. מכאן הבקשה שלפניי. בבקשה הובהר כי כל חומר החקירה הרלוונטי הועבר לידי ההגנה ובכוחה לטעון בעניין קיומן של ראיות לכאורה. לפיכך, נוכח הימשכות מעצר המבקשים, אין לדחות את הדיון עד ליום 3.6.2019. נטען כי מועד זה חורג ממגבלת 30 הימים הקבועה בסעיף 21(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), הקובע כי ניתן לעצור נאשם אף מבלי שנקבע כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת אשמתו - אם הוא או סניגורו ביקשו את דחיית הדיון לצורך לימוד חומר החקירה, ולצוות שהנאשם יהיה במעצר לתקופה שלא תעלה על 30 ימים.

5. ביום 6.5.2019 קיימתי דיון בבקשה בנוכחות הצדדים. המבקשים חזרו על טענותיהם האמורות. הוסבר כי לכתחילה נקבע הדיון למועד האמור עקב יציאתו של השופט א' הימן הדין בהליך המעצר לשבתון. המשיבה מצדה הבהירה כי אינה מתנגדת לקיום הדיון בראיות לכאורה לפני שופט אחר, אך סבורה כי מדובר בסוגיה המסורה לשיקול דעתו של בית המשפט שדן בהליך. עוד הובהר כי פעולת השלמת החקירה האחרונה תבוצע ביום 7.5.2019 ועל כן היא אינה מתנגדת עוד לדחיית הדיון מטעם זה.

6. לאחר שעיינתי בבקשה והאזנתי לטיעוני הצדדים בדיון לפניי, החלטתי לקבל את הבקשה. עמדנו על התשתית הסטטוטורית הצריכה לעניין, הקבועה בסעיף 21(ד) לחוק. בענייננו, המבקשים נתונים במעצר מאז הוגש כתב האישום נגדם (ביום 17.3.2019) אך עדיין לא ניתנה החלטת מעצר בעניינם. כפי שציין בית המשפט המחוזי, לבקשת המבקשים ובהסכמתם, ומתוך מגמה להיטיב עמם, התנהל הדיון במעצרם עד תום ההליכים תוך סטייה מסדר הדברים

המקובל שלפיו ככלל, יש להכריע תחילה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה (לגישות שונות בעניין זה ראו, למשל, בש"פ 6148/17 לייבל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (16.8.2017)). לפיכך, נערכו למבקשים תסקירי שירות מבחן והם אף נשלחו לתסקירים משלימים עוד בטרם נקבע כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת אשמתם. מכיוון שהמבקשים נתנו את הסכמתם לקיומן של ראיות לכאורה (הגם ששמרו לעצמם זכות טיעון עתידית לאחר עיון בחומרי החקירה) וזו עמדה בעינה עד לדיון ביום 16.4.2019, לא עורר מעצרו קושי בהיבט זה. ואולם, מעת שהביעו המבקשים את רצונם לטעון בדבר חוקיותו של החיפוש שבוצע בטלפון הסלולרי בדיון האמור, לא ניתן היה לראותם עוד כמי שמסכימים לקיומן של ראיות לכאורה, והמשך מעצרו מחייב דיון בשאלה זו והחלטה שיפוטית מתאימה.

7. ויובהר, במסגרת הדיון ביום 16.4.2019 ציינו המבקשים כי חומר החקירה הרלוונטי לחיפוש בטלפון הסלולרי לא הועבר במלואו לעיון ההגנה, וכי הם יטענו בעניין לאחר מכן. מכאן, כי גם באותו שלב המשך מעצרו לא עורר קושי שכן הוא בבחינת "מעצר ארעי" המעוגן בסעיף קטן (ד) הנזכר לעיל (בש"פ 6545/17 אבו עזא נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (25.8.2017); בש"פ 127/10 פניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (19.1.2010)). ואולם, מעת שהועבר חומר החקירה להגנה, בשים לב לכך שהמבקשים נתונים במעצר, אין מנוס מקביעת דיון מהיר ככל הניתן בשאלת קיומן של ראיות לכאורה. בנסיבות אלו, והגם שמהלך הדברים המקובל הוא כי השופט שהחל לשמוע את הליך המעצר יוסיף וידון בו (ומטעם זה מובנית קביעת מועד הדיון ליום 3.6.2019), הרי שמדובר במועד רחוק מדי, החורג ממגבלת 30 הימים שנקבעה בסעיף 21(ד), שאינו יכול לעמוד ויש להורות על הקדמתו ועל קביעת דיון לפני שופט תורן.

אני מורה אפוא כי הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ייקבע לפני שופט תורן של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בהקדם האפשרי.

ניתנה היום, ב' באייר התשע"ט (7.5.2019).

ש ו פ ט